

Soud nad Babylónem

Texty na tento týden

Zj 17; Jr 51,13; Zj 13,1–8.18; Zj 16,2–12

Základní verš

„A slyšel jsem jiný hlas z nebe: ‚Vyjdi, lide můj, z toho města, nemějte účast na jeho hříších, aby vás nestihly jeho pohromy. Neboť jeho hříchy se navršily až k nebi a Bůh nezapomněl na jeho viny.“ (Zj 18,4.5)

Šestá rána způsobí symbolické vyschnutí řeky Eufrat, symbolizující konec masivní podpory Babylonu, protože zklamaní lidé se v hněvu obrátí proti němu. Jak jsme poznali minulý týden, ztrátě jeho moci předchází působení démonů, kteří se budou snažit co nejvíce napodobit Boží jednání (Zj 16,13.14). Jejich činnost je úspěšná ve snaze sjednotit bezbožníky při přípravě na boj proti Božímu věrnému zbytku na místě nazvaném Harmagedon.

Na začátku závěrečného boje se jako součást sedmé rány odehraje obrovské hromobití spojené se zemětřesením. Tyto otřesy rozbijí jednotu Babylonu a rozdělí ho na tři části (Zj 16,18.19). Babylón je na konci času zobrazen jako město spojující politické a náboženské síly světa v boji proti Božímu lidu. Toto spojení však postihne náhlý otřes a způsobí jeho rozpad.

Při těchto úvahách si potřebujeme uvědomit, že Zj 16,19 předpovídá jen politický pád Babylonu. Kapitoly 17 a 18 pak ukazují, jak se tento pád odehraje. Než se dozvíme o zániku Babylonu (Zj 17,12–18,24), Zj 17 přináší popis odpadlého náboženského systému, který je tentokrát zobrazen jako nevěstka jedoucí na šarlatové šelmě, která spolu se svými dcerami svádí svět proti Bohu (Zj 17,1–11).

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NEVĚSTKA BABYLON

1Tu přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm nádob, a promluvil ke mně: „Pojď se mnou, ukážu ti soud nad velikou nevěstkou, usazenou nad vodami, 2se kterou se spustili králové světa a vínem jejího smilství se opíjeli obyvatelé země.“ (Zj 17,1,2)

Osobní studium

Žena je v Bibli symbolem Božího lidu. Ve Zjevení je Boží církev zobrazena jako čistá žena, nevěsta (Zj 12,1; 22,17). Nevěstka (prostitutka) naproti tomu představuje falešné, odpadlé křesťanství. Ve Zjevení 17,5 je tato nevěstka pojmenovaná jako „Babylon veliký“ (jelikož řečtina používá jméno Babylon v ženském rodu, vynikne v textu souvislost se ženou a její symbolické jméno doslova zní „Babylon veliká“). Tak jako byla existence starověkého Babylonu závislá na řece Eufrat, bude se symbolický Babylon na konci času spoléhat na množství lidí podporujících jeho plány.

Uvažuj o textu Zj 17,2 v souvislosti s verši Zj 14,8 a Zj 18,2,3. Jaké dvě skupiny lidí bude Babylon svádět během závěrečné krize a jakým způsobem?

První skupinu tvoří králové země, tedy vládnoucí politické mocnosti. Jsou zobrazeni jako ti, kteří smilní s nevěstkou Babylonom. Ve Starém zákoně se prostřednictvím cizoložství často popisovalo spojení Izraele s pohanskými národy (Iz 1,21; Jr 3,1–10). Cizoložný vztah mezi králi země a nevěstkou je symbolem nepřipustného spojení mezi Babylonom a politickými silami během doby konce – spojení církve a státu.

Druhou skupinu sváděnou nevěstkou Babylonom tvoří obyvatelé země – ovládané masy. Tito lidé jsou duchovně opilí vínem smilstva Babylonu. Na rozdíl od vládnoucích politických mocností jsou běžní lidé opojeni falešným učením a podvodnými praktikami Babylonu. Mají falešný pocit, že Babylon je může ochránit. Když jsou lidé opilí, jejich myšlení není jasné a velmi snadno se nechají ovládat (Iz 28,7). S výjimkou věrného ostatku bude celý svět sveden ze správné cesty.

Aplikace

Na konci času bude situace velmi podobná té dnešní – obrovské masy lidí nebudou rozumět skutečnému stavu věcí. Co by ses z toho měl naučit o nebezpečí následování obecně rozšířených názorů, bez ohledu na to, jak jsou oblíbené?

NEVĚSTKA NA NACHOVÉ ŠELMĚ

³Anděl mě odvedl ve vytržení ducha na poušť. Tu jsem spatřil ženu sedící na dravé šelmě nachové barvy, plné rouhavých jmen, o sedmi hlavách a deseti rozích. ⁴Ta žena byla oděna purpurem a šarlatem a ozdobena zlatem, drahokamy a perlami; v ruce držela zlatý pohár, plný ohavností a nečistoty svého smilství ⁵a na čele měla napsáno jméno – je v něm tajemství: „Babylon veliký, Matka všeho smilstva a všech ohavností na zemi.“ ⁶Viděl jsem tu ženu, zpitou krví svatých a krví Ježíšových svědků. Velice jsem užasl, když jsem ji viděl. (Zj 17,3–6)

Osobní studium

Jeden ze sedmi andělů, kteří měli číše naplněné sedmi posledními ranami, ukázal Janovi soud nad nevěstkou, která je usazená nad vodami (Zj 17,1). Když ji Jan uviděl, zjistil, že tato žena sedí na dravé šelmě nachové barvy (Zj 17,3). Jakou souvislost vidíš mezi symboly vod a šelmy? Pokus se vysvětlit, proč tyto symboly výstižně popisují podporovatele šelmy.

Když se Jan ocitl ve vidění na poušti, viděl ženu sedící na nachové (šarlatové; ČSP) šelmě. Zatímco nevěstka představuje náboženské síly, šelma symbolizuje celosvětové spojení politických mocností. Obraz náboženského systému ovládajícího politické síly ukazuje, že v době konce působí tyto dvě skupiny odděleně. Objevuje se něco nového, odlišného od minulosti, kdy byly náboženské a politické síly sjednoceny. Proroctví naznačuje, že tyto dvě síly mají stejný cíl a na jeho splnění budou spolupracovat. Situace, kdy nevěstka sedí na šelmě, ukazuje na její nadřazenost. Náboženský systém je zde představen smilnicí, která si „osedlala“ světské a politické mocnosti.

Které charakteristiky nevěstky poukazují na draka, na šelmu z moře a na šelmu ze země, o nichž se hovoří ve Zjevení 12 a 13?

Nevěstka je podle Janova popisu výstředně oblečená v oděvu z purpuru a šarlatu, který je ozdoben zlatými ornamenty, drahými kameny a perlami. V minulosti takovými barvami a ozdobami vyjadřovaly prostitutky svou svůdnost a moc (Jr 4,30). Šarlat, barva krve a útlaku, odpovídá represivnímu charakteru tohoto náboženského systému.

Oblečení nevěstky je jakousi snahou napodobit oděv velekněze ve Starém zákoně. Tento oděv zahrnoval stejné barvy – purpurovou, nachovou a zlatou (Ex 28,5.6). Rouhavé nápisy na čele nevěstky nahrazují nápis, který měl velekněz připevněn na čele: „Svatý Hospodinu“ (Ex 28,36–38). Zlatý pohár v její ruce nám připomíná nádoby ze svatyně, z nichž pili víno Belšasar, jeho hodnostáři a manželky (Da 5,2–4). Pohár se také snaží zakrýt pravou podstatu v něm obsaženého „vína“, kterými jsou „ohavnosti a nečistoty jejího smilstva“. Jde o symbol falešného, satanského náboženského systému poslední doby, který se snaží celý svět odvést od Boha.

Jan vidí, že nevěstka je zcela opilá krví svatých a krví mučedníků, kteří zemřeli pro své svědectví o Kristu (Zj 17,6). Tato skutečnost spojuje Babylon poslední doby se středověkým odpadlickým křesťanstvím, v jehož čele stálo papežství a jež bylo zodpovědné za smrt milionů křesťanů věrných evangeliu.

Aplikace

Popis babylonské nevěstky koresponduje s obrazem Jezábel v listu do sboru v Thyatirech (Zj 2,20–23). Co se z této paralely můžeme naučit o charakteru Babylonu na konci času?

KDO JE DRAVÁ NACHOVÁ ŠELMA?

7Ale anděl mi řekl: „Čemu se divíš? Já ti odhalím tajemství té ženy i té sedmihlavé a desetirohé šelmy, která ji nese. 8Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.“ (Zj 17,7.8)

Osobní studium

Ve Zjevení 17,3 se hovoří o nachové šelmě podobným způsobem jako o šelmě z moře ze Zj 13, která bojuje proti Božímu lidu a vítězí nad ním (Zj 13,5–7). Právě toto pronásledování způsobilo, že čistá žena během prorockého období 1 260 let (od 538 do 1798) utekla na poušť (Zj 12,13.14). V době rostoucího nekritického ekumenizmu by si měli protestanté uvědomit, jakému hroznému pronásledování byli v minulosti vystaveni, protože podle proroctví se něco podobného – a ještě mnohem intenzivněji – odehraje na konci času znovu.

Porovnej verše Zj 17,8 a 13,8. Co je v nich podobného? Jakým způsobem text Zj 17,8 objasňuje tři fáze existence a aktivit této šelmy?

Nachová (šarlatová) šelma je charakterizována jako ta, která byla (minulost), není (přítomnost), vystoupí z propasti a půjde do záhuby (budoucnost). Toto trojité vyjádření je jakousi parodií Božího jména Jahve – ten, „který byl a který jest a který při-

chází“ (Zj 4,8; a také Zj 1,4.8). Charakteristika šelmy ukazuje i na tři fáze existence, kterými prochází:

1. O šelmě se nejprve říká, že „byla“, tedy existovala v minulosti. Její předchozí aktivity se odehrávaly během prorockého období 42 měsíců (známých také jako 1 260 dní/let; Zj 13,5 a nedělní část 9. lekce).
2. „Není.“ Pro svou smrtelnou ránu (Zj 13,3) se šelma dostala do fáze, během níž od roku 1798 neexistuje – minimálně ne jako pronásledovatel. Jednoduše na nějaký čas zcela zmizela ze světové scény, přestože se nakonec ukázalo, že zůstala naživu.
3. A konečně, díky uzdravení smrtelné rány tato šelma znovu ožije a „bude“ se projevat svým satanským běsněním.

Zjevení 17 popisuje šelmu ze Zjevení 13,1–8 po uzdravení její smrtelné rány. A právě na této vzkříšené šelmě sedí nevěstka jménem Babylon doby konce. Na krátký čas se tedy znovu objeví sjednocení náboženské a politické moci – přesně jak to bylo během středověku. Takové spojení s sebou opět přinese i období pronásledování.

Aplikace

„Jen co se projeví nepřátelství, jen co zavládne fanatismus a nesnášenlivost a začne pronásledování, malověrní a pokrytci zakolísají a vzdají se své víry. Praví křesťané však odolají a zůstanou pevní, jejich víra bude silnější a naděje jasnější než v době pohody.“ (GC 602; VDV 390) Jaké varování vyplývá z těchto slov a jaký by mělo mít vliv na tvé prožívání křesťanství? Dokonce již předtím, než se začnou odehrávat závěrečné události země?

SEDM HLAV ŠELMY

⁹Ať pochopí ten, komu je dána moudrost. Sedm hlav je sedm pahorků, na nichž ta žena sedí, a také sedm králů: ¹⁰pět jich padlo, jeden kraluje, jeden ještě nepřišel. Až přijde, bude smět zůstat jen nakrátko. ¹¹A ta dravá šelma, která byla a není, je osmý král, a přece jeden z těch sedmi; jde však do záhuby. (Zj 17,9–11)

Osobní studium

Uvažuj o úvodním textu v kontextu verše Zj 13,18. Na pochopení podstaty sedmi hlav je podle uvedených veršů potřebná moudrost. O jaké moudrosti se zde hovoří? Jak se dá taková moudrost získat? (Jk 1,5)

Anděl vysvětluje, že „sedm hlav je sedm hor“ (Zj 17,9; ČSP). Některé překlady předpokládají, že těchto sedm vrchů připomíná sedm pahorků, na kterých leží město Řím, a proto překládají řecké slovo *oré*, „vrchy, hory“, jako „pahorky“ (např. ČEP). Sedm hor symbolizuje i sedm králů. Zároveň je třeba poznamenat, že tyto „hory“ přicházejí po sobě (Zj 17,10), nepůsobí všechny současně.

Sedm vrchů nepředstavuje sedm jednotlivých králů, protože Zjevení se nezabývá konkrétními osobami, ale spíše celkovým uspořádáním, systémem. Hory jsou v Bibli často symbolem světových mocností nebo říší (Jr 51,25; Ez 35,2.3). V biblických proroctvích „král“ představuje celé království (Da 2,37–39; 7,17). Sedm hor proto symbolizuje sedm po sobě jdoucích říší, které vládly světu v průběhu dějin a jejichž prostřednictvím satan ubližoval Božímu lidu.

Jan ze své časové perspektivy píše, že pět království už padlo, jedno právě existuje a další má následovat po něm. Přestože se

bibličtí vykladači (ani adventističtí) neshodují na jediném a jednoznačném výkladu, mnozí se domnívají, že pět království, která už padla, jsou říše ze Starého zákona, které světu vládly a (příležitostně) pronásledovaly Boží lid: Egypt, Asýrie, Babylon, Persie a Řecko. Králem, který „kraluje“, je z Janova pohledu Římská říše.

Sedmým králem (mocností), který „ještě nepřišel“, je šelma z moře ze Zj 13 – papežství, které vládlo a pronásledovalo Boží lid. Tato mocnost měla přijít nejen po napsání Zjevení, ale dokonce až po pádu pohanské Římské říše. Dějiny vydávají mocné svědectví o pravdivosti tohoto proroctví, které bylo zaznamenáno mnohem dříve, než se tyto události začaly uskutečňovat.

Jan dále slyší, že nachová šelma je osmou světovou mocností, ačkoli zároveň pochází ze zmíněných sedmi králů (světových mocností). Jelikož hlavy jsou uspořádány postupně v časovém sledu, osmá hlava musí souviset se sedmou hlavou, která dostala smrtelnou ránu. Právě v době osmé světové mocnosti se zjevuje nachová šelma, která prosazuje a podporuje cíle nevěstky – Babylonu. Dnes žijeme v době uzdravování smrtelné rány. Osmá světová mocnost se na scéně objeví těsně před koncem – a půjde do záhuby.

Aplikace

Různé mocnosti a šelmy, o kterých se ve Zjevení hovoří, mohou při nesprávném pochopení (nebo důrazu) vyvolávat zmatek. Co je pro tebe hlavním poselstvím části, kterou jsme dnes studovali? Co ses z ní dozvěděl o Bohu?

SOUD NAD BABYLONEM

¹²„Deset rohů, které jsi viděl, je deset králů, kteří se ještě vlády neujali, ale v jedinou hodinu přijmou královskou moc spolu se šelmou.“ ¹³Budou zajedno ve svých úmyslech a svou sílu i moc dají té šelmě. ¹⁴Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povolání a vyvolení a věrní.“ ¹⁵A řekl mi: „Vody, které jsi viděl, nad nimiž ta nevěstka sedí, to jsou národy, davy, rasy a jazyky.“ (Zj 17,12–15)

Osobní studium

Co se můžeš z úvodních veršů a z textu Zj 16,14–16 dozvědět o „deseti králích“?

Na identitu deseti králů ze Zj 17 existují různé pohledy. Zjevení nám neříká, kdo přesně tito králové (království) jsou. Z textu můžeme odvodit jen to, že jde o krátkodobé politické seskupení, které se objeví těsně před koncem a jehož cílem je podpořit nevěstku. Jejich počet naznačuje, že světové mocnosti poskytnou nevěstce úplnou a neochvějnou loajalitu.

Zj 17,13,14 se velmi stručně vrací k boji v Harmagedonu, který je představen ve Zj 16,12–16. Celosvětová politická unie, kterou podporují zázraky působící démonské mocnosti ve spojení s drakem, šelmou z moře a s falešným prorokem, bude bojovat proti Beránkovi. Jinými slovy, boj v místě Harmagedonu není vojenskou bitvou na Středním východě, ale závěrečným konfliktem duchovní povahy, který předchází Kristovu příchodu a ve kterém satan a jeho věrní bojují proti Kristu a jeho andělským zástupům.

Přečti si text Zj 17,16–18. Co stojí v pozadí změny postoje králů vůči Babylonu (viz také verše Zj 16,2–12)? Kdo stojí v pozadí toho, co se děje s Babylonom?

Deset rohů naplněných nenávistí představuje politické mocnosti navazující na rozdělené národy Evropy. Tyto rohy jsou naplněné nenávistí a náhle se obracejí proti nevěstce – Babylonu (což je projev papežství na samém konci času). Způsobí, že nevěstka je zpusťována a obnažena. Symbolicky dokonce jedí její tělo a pálí ji v ohni. Když Jan píše, co se děje s nevěstkou, používá jazyk velmi podobný tomu, jakým Bůh mluví o osudu cizoložného Jeruzaléma (Jr 4,30). Spálení ohněm bylo také trestem pro dceru kněze, která se účastnila prostituce (Lv 21,9). Politické mocnosti prožívají rozčarování, protože Babylon nebyl schopen ochránit je před posledními ranami. Cítí se podvedeny a s obrovským odporem zaútočí na nevěstku. Tento odpadlý náboženský systém spolu se všemi, kteří se staví na jeho stranu, prožívá plnost Božího soudu.

Aplikace

Na mnohé otázky o posledních událostech nemáme úplné odpovědi. Může se dokonce stát, že hledání odpovědí způsobí zmatek. Jaké konkrétní zaslíbení zaznívá v Zj 17,14? Co by mělo toto zaslíbení pro nás znamenat?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Než se Babylon zhroutí, zaznívá z nebe výzva pro Boží lid, který je stále ještě v Babylone: „Vyjdi, lide můj, z toho města...“ (Zj 18,4). Boha uctívá mnoho lidí, kteří se z různých důvodů ještě i dnes nacházejí v Babylonu. Bůh si používá svou církev, aby vyzvala tyto lidi k odchodu z tohoto odpadlého náboženského systému, aby se nepodíleli na jeho hříších. Aby unikli osudu Babylonu, musejí z něj vyjít. Bůh nechce, aby někdo zahynul (2Pt 3,9). Zj 19,1–10 ukazuje, že mnozí lidé, kteří berou Boha vážně („bojí se ho“), odpovědí na tuto výzvu pozitivně. V tomto kontextu je důležité si uvědomit, jak velkou odpovědnost jako církev máme.

Otázky k rozhovoru

1. Jak ukazuje Zj 18,4, v Babylone je mnoho lidí, které Bůh oslovuje „můj lid“. Uvažujte nad následujícím citátem: „Toto poselství musíme zvěstovat. Měli bychom si však přitom dávat pozor, abychom neútočili a neodsuzovali ty, co dosud nemají takové světlo poznání jako my. Neměli bychom překračovat své hranice a útočit ostře proti katolickým věřícím. I mezi nimi je mnoho svědomitých křesťanů, kteří žijí podle světla, jenž jim svítí. Bůh jedná i v jejich prospěch. Ti, kteří mají velké přednosti a vhodné příležitosti, ale přitom zanedbali zdokonalování svých tělesných, duchovních a duševních schopností ... jsou ve větším nebezpečí před Bohem než ti, kteří sice bloudí v otázkách věrouky, ale ve svém životě se snaží konat dobro ve prospěch druhých.“ (5T 244.245) Jak ti uvedené myšlenky pomohou správně přistupovat k druhým lidem?
2. Zj 17 popisuje nevěstku sedící na nachové šelmě. Odkazuje na odpadlickou církev, která odvádí lidi od Boha. Žena ve Zj 12 symbolizuje věrnou Boží církev. Jaké podobnosti, a jaké naopak rozdíly vidíte mezi oběma ženami? Co se z tohoto srovnání můžete naučit?
3. Tento týden jsme studovali texty, které popisovaly velmi ponurý stav náboženského a politického světa před Kristovým vítězným návratem. Jak důležité proto je, abychom už nyní zůstávali pravdiví a věrní Božimu poselství? Přečti si výzvu ve Zjevení 16,15, která souvisí s věrností uprostřed všeobecného odpadnutí. Jak můžete tuto výzvu aplikovat na vás právě dnes?

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
